

Krav have de paa at faae Posten hyppig udbragt. Her i Kjøbenhavn udbringes Posten, jeg tror mindst 5 Gange om Dagen, men jeg tror endnu ikke, at nogen Udflytter er kommen paa den Tanke at faae sin Post 5 Gange om Dagen udbragt. Der er altsaa et naturligt Hensyn at tage til, hvor tæt eller spredt Befolkningen bor. — Med Hensyn til Universitetets Understud skal jeg vogte mig for at komme ind paa en dybere Underjøgelse af dette Spørgsmaal, som allerede idag har været Gjenstand for en hel Del Diskussion. Jeg har kun for mit Vedkommende sølt det naturligt at bemærke, at, naar jeg, og jeg antager ikke Jaa med mig, sætter en ganske særlig Pris paa, at Universitetets Formue bevares, da er det ikke alene af det Hensyn, det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) nævnte, nemlig Pietetshensynet, og det er heller ikke af Frygt for, at det andet Thing skal, om jeg saa maa sige, misbruge den Myndighed, det har, til ikke at bevilge Universitetet de fornødne Midler; men det er, fordi vi af mange Grunde, som vi ikke finde det nødvendigt her at gaa ind paa, sætte en ganske særlig Pris paa, at de særlige Fonds, vi have, og som ere af stor Betydning — der findes jo flere af dem end Universitetet — blive bevarede. Det er efter vor Mening ikke et blot Bogholderispørgsmaal til Trods for, at disse Midler tilhøre Statskassen. Vi tillægge Bevarelsen deraf en overordentlig stor økonomisk Betydning for Staten og finde derfor, at det vil være urigtigt, at disse Fonds tilintetgjøres, og at Kapitalerne opspises, tilmed i et Aar som dette, hvor man efter at have forbrugt af Kapitalen siger ved Slutningen af Finantslovens Behandling: Se, hvilket Overstud vi have paa Finantsloven! Jeg tror, at de ærede Herrer paa den anden Side ikke ere helt klare paa dette Forhold, og at de ogsaa lægge Bægt paa, at de særlige Fonds blive bevarede. De have ved flere Veiligheder viist, at de sætte Pris paa, at Kommunitetets Formue bevares, og den tilhører jo Statskassen ligesaa vel som Universitetets; men der maatte vel altsaa være Noget, der ligger under, naar man kan sætte Pris paa, at en saadan særlig Fond bevares. Naar de Herrer sætte Pris paa, at Kommunitetets Formue bevares, trods det, at den tilhører Statskassen, og vedkjende sig

dette ved, at de modsætte sig, at der af Kommunitetets Overstud — videre er der Ingen, der gaar — hdes Tilskud til et Institut, der er saa nær beslægtet med Kommunitetet og staar i et saadant Forhold til det som Universitetet, saa ser jeg deri et Tegn paa, at de dog i Virkeligheden ikke ere helt uden Interesse for Bevarelsen af de særlige Fonds. Jeg finder ikke Anledning til at udtale Videre.

Clausager: Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Bemærkning overfor den Udtalelse, der for lidt siden blev fremsat af det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug). Han sagde nemlig, at Universitetslærere skulde forkynde Ret og Sandhed, og deri er jeg selvfølgelig fuldtændig enig med ham; men gennem en noget længere Udvikling kom han saa til at fremhæve, at paa Grund af de meget værlende Stemninger hos Befolkningen kunde det let hænde, at Universitetslærere kom til at mishage den almindelige Valgrets Repræsentanter, som altsaa mulig kunde finde paa at straffe dem. Det forekommer mig, at der i denne Betragtning ligger en lille Smule Mistanke, om jeg saa maa sige Frygt for, at den almindelige Valgrets Repræsentanter til en vis Tid kunde komme til at vende sig imod Ret og Sandhed. En saadan Frygt deler jeg naturligvis ikke, og jeg skal ikke indlade mig nærmere paa det. Derimod skal jeg blot et Øieblik tillade mig at vende Medaillen om og se den paa den anden Side. Universitetslærere ere jo kun Mennesker, og vi vide, at Menneskene ere hverken fuldkomne eller feilfrie. Dersom altsaa en Universitetslærer mulig skulde komme for Skade at fremsætte Værdomme, f. Ex. Grundlovsfortolkninger, som staa i en bestemt Modstrid med, hvad der er almindelig antaget for Ret og Sandhed, vilde det da være noget saa Forfærdeligt og ikke snarere endogsaa ganske Rimeligt, om den almindelige Valgrets Repræsentanter havde et nogenlunde virksomt Middel til at lægge sin Misfornøielse med en saadan Universitetslærer for Dagen?

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.